

Sygn. akt: I. C. 1050/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 sierpnia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Suwałkach I. Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agnieszka Kluczyńska
Protokolant:	Dominik Wasilewski

po rozpoznaniu w dniu 20 sierpnia 2013 r. w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa H. J.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki H. J. kwotę 13.000 zł (trzynaście tysięcy złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia 23 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty;
2. Oddała powództwo w pozostałym zakresie ;
3. Koszty postępowania pomiędzy stronami stosunkowo rozdziela, pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu;

/-/ SSR Agnieszka Kluczyńska

Sygn. akt I.C. 1050/1

UZASADNIENIE

Powódka H. J. wystąpił do tut. Sądu przeciwko Towarzystwu (...) SA w W. (poprzednio (...) SA w W.) z pozwem o zapłatę 23 000 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznane obrażenia ciała i ich trwałe następstwa;

Powódka wniosła nadto o zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego;

Uzasadniając pozew wskazała, iż w dniu 15 listopada 2006 roku w S. na ulicy (...), kierowca samochodu marki V. (...), nie posiadając uprawnień do kierowania pojazdem jadąc prawym pasem ruchu, podczas zmiany pasa nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu prawidłowo poruszającemu się autobusowi MPK marki J., w wyniku czego doszło do zderzenia obu pojazdów i gwałtownego hamowania kierującego autobusem; w następstwie tego zdarzenia powódka H. J. – pasażerka autobusu MPK doznała obrażeń ciała, gdyż podczas hamowania stracił równowagę i upadła uderzając głową o osłonę kokpitu kierowcy autobusu;

Opisane wyżej zdarzenie spowodowało u powódki utratę przytomności, złamanie trzonu kręgu L1 oraz wstrząśnienie mózgu; do dnia dzisiejszego powódka nie wróciła do sprawności fizycznej sprzed wypadku, odczuwa dolegliwości bólowe kręgosłupa, nie może wykonywać czynności wymagających większej siły fizycznej;

Nakazem zapłaty wydanym w dniu 10 września 2012 roku w sprawie I Nc 1330/12 Sąd Rejonowy w Suwałkach żądanie powódki uwzględnił, rozstrzygając jednocześnie o kosztach postępowania;

W ustawowym terminie pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, domagając się oddalenia powództwa i zasądzenia od powoda kosztów postępowania ;

Pozwany przyznał, iż był on obowiązany do naprawienia szkody na mocy umowy ubezpieczenia sprawcy wypadku drogowego i w związku z tym wypłacił powódce kwotę 5000 zł tytułem zadośćuczynienia, w jego ocenie przyznana kwota 5000 złotych uwzględnia stopień natężenia cierpień fizycznych i psychicznych i konsekwencje zdrowotne na przyszłość;

Sąd ustalił, co następuje:

w dniu 15 listopada 2006 roku w S. na ulicy (...), kierowca samochodu marki V. (...), nie posiadając uprawnień do kierowania pojazdem jadąc prawym pasem ruchu, podczas zmiany pasa nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu prawidłowo poruszającemu się autobusowi MPK marki J., w wyniku czego doszło do zderzenia obu pojazdów i gwałtownego hamowania kierującego autobusem; w następstwie tego zdarzenia powódka H. J. – pasażerka autobusu MPK doznała obrażeń ciała, gdyż podczas hamowania stracił równowagę i upadła uderzając głową o osłonę kokpitu kierowcy autobusu; Sprawcą kolizji była osoba korzystająca z ochrony ubezpieczeniowej od odpowiedzialności cywilnej w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń (okoliczność bezsporna, wyrok k. 9).

W dacie kolizji sprawca szkody korzystał z ochrony ubezpieczeniowej w (...) SA w W. (obecnie : Towarzystwie (...) S.A. w W.). W dniu 30 sierpnia 2007 roku pozwany wypłacił powódce zadośćuczynienie w wysokości 5000 złotych oraz kwotę 122 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia; (dowód : polecenie przelewu k. 21, dodatkowo : okoliczność bezsporna)). Powódka otrzymała dodatkowo kwotę 2000 złotych tytułem zadośćuczynienia od sprawcy wypadku, na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 27 lutego 2007 roku (dowód : odpis wyroku k. 9).

H. J. w dacie zdarzenia miała 52 lata, z miejsca wypadku powódkę przewieziono nieprzytomną do Szpitala Wojewódzkiego w S.; po badaniu klinicznym oraz diagnostyce radiologicznej stwierdzono wstrząśnienie mózgu oraz złamanie trzonu kręgu L1, lekarz neurolog nie stwierdził objawów uszkodzenia (...). Przebywając na Oddziale O. – Urazowym zaopatrzona została w unieruchamiający gorset J.; powódka opuściła Oddział w dniu 25 listopada 2006 roku z zaleceniem kontroli w (...), do której zgłosiła się w dniach 1 grudnia 2006 roku, 1 lutego 2006 roku, 1 marca 2006 roku, 1 czerwca 2006 roku 4 września 2006 roku – po której to ostatniej wizycie odstawiono gorset J.; w dniach 1 października 2006 roku oraz w dniu 13 października 2006 roku powódka zgłaszała się do Poradni Neurologicznej w A., gdzie otrzymywała leki przeciwbólowe i rozluźniające mięśnie; przez okres dwóch tygodni powódka korzystała z rehabilitacji leczniczej ;

W dacie zdarzenia powódka nie pracowała, była zarejestrowana jako osoba bezrobotna; zajmowała się prowadzeniem gospodarstwa domowego.

Przed zdarzeniem nie cierpiała na żadne schorzenia kostne, neurologiczne; Nie cierpiała na żadne przewlekłe choroby, ponadto wcześniej nie doznała złamania układu kostnego; Po opuszczeniu szpitala powódka większość dnia spędzała w pozycji leżącej; Nie mogła wykonywać żadnych czynności w domu typu gotowanie, sprzątanie, - i taki stan trwał około 4 miesięcy. Nie mogła się samodzielnie umyć, wykąpać. Przez 10 miesięcy powódka wymagała pomocy osób trzecich w czynnościach życia codziennego; Przed zdarzeniem powódka była osobą aktywną fizycznie, chodziła na aerobik, na basen, jeździła rowerem. Po wypadku masa ciała powódki uległa zwiększeniu ok. 15 kilogramów i to jest

wynikiem też tego, że nie może ona uprawiać żadnych ćwiczeń fizycznych. Do dnia dzisiejszego powódka odczuwa bóle głowy i bóle kręgosłupa, przyjmuje leki przeciwbólowe. Nadto powódka odczuwa drętwienie rąk oraz palców u nóg;

Przez okres dwóch lat o wypadku powódka nie korzystała z komunikacji MPK, gdyż odczuwała silny lęk; Poza tym czuje się przygnębiona, że nadal nie powróciła do pełnej sprawności i wciąż musi korzystać z pomocy osób trzecich; (dowód ; wyjaśnienia powódki k. 64v, zeznania świadka M. J. k. 65, dokumentacja medyczna 10-20);

W wyniku wypadku powódka doznała złamania kręgosłupa lędźwiowego , kręgu L1, co stanowi 10 % uszczerbek na jej zdrowiu; leczenie powódki polegało na unieruchomieniu złamania w gorsecie J. przez okres około 9 miesięcy, stosowaniu leków przeciwbólowych, rozluźniających mięśnie oraz 2 – tygodniowej rehabilitacji; powódka bezpośrednio po wypadku mogła odczuwać silne dolegliwości bólowe przez okres około 6 tygodni, ale po wdrożeniu leczenia dolegliwości te stopniowo uległy zmniejszeniu; wdrożone leczenie polegające na unieruchomieniu gorsetem ortopedycznym z całą pewnością ograniczały czynności życia codziennego ; powódka cierpi obecnie na inne schorzenia kręgosłupa w postaci wielopoziomowej dyskopatii odcinka kręgosłupa L/S ;

(dowód: opinia biegłego ortopedy- traumatologa k. 98-102).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych – zwanej dalej ustawą (...) - Dz.U. nr 124, poz. 1152 z późn. zm., z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. W kontekście powyższej regulacji rozpatrywać należało odpowiedzialność pozwanego w sprawie niniejszej. Żądanie swe powód wywodził bowiem z faktu, iż w wyniku wypadku samochodowego spowodowanego przez kierowcę pojazdu mechanicznego, któremu pozwany ochrony ubezpieczeniowej w zakresie OC udzielał, doznał on krzywdy oraz wymiernej szkody majątkowej;

Na gruncie sprawy niniejszej wątpliwości nie budziła odpowiedzialność sprawcy wypadku z dnia 15 listopada 2006 roku za szkodę na osobie powoda. Odpowiedzialność sprawcy wypadku znajduje swe źródło w art. 436§1 kc w zw. z art. 435§1 kc i 415 kc.

Odnosząc się do żądania zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, którego podstawą prawną jest art. 445 § 1 kc, , Sąd miał na uwadze rozmiar krzywdy doznanej przez powódkę w związku z wypadkiem komunikacyjnym. Z materiału dowodowego zebranego w toku postępowania wynika, że powódka przed zdarzeniem była osobą bardzo aktywną, uprawiającą różne rodzaje aktywności fizycznej; sytuacja ta dramatycznie zmieniła się na skutek przedmiotowego zdarzenia; powódka – mimo że od wypadku minęło już 6 lat – nie powróciła do swej poprzedniej aktywności, nie jest w stanie wykonywać dotychczasowych czynności bez pomocy osób trzecich, doznaje w życiu codziennym bardzo istotnych ograniczeń, jak chodzi o pomoc swej mamie, prowadzenie domu, nadal odczuwa dolegliwości bólowe, nadal przyjmuje silne leki przeciwbólowe; odczuwa drętwienie rąk; wszystko to ma wydzźwięk również w sferze psychicznej; powódka jest przygnębiona, zasmucona, iż nadal wymaga pomocy osób trzecich, iż nadal odczuwa dolegliwości bólowe; w ocenie Sądu przyznana kwota zadośćuczynienia w wysokości 20.000,00 złotych (wliczając zadośćuczynienie przyznane przez pozwanego oraz sprawcy wypadku) będzie stanowić odczuwalną rekompensatę dla powódki z racji doznanych i doznawanych przez nią cierpień fizycznych, psychicznych.

Jednocześnie Sąd uznał, iż żądana przez powódkę kwota 23.000 złotych tytułem zadośćuczynienia jest zawyżona; pamiętać bowiem należy, iż stan zdrowia powódki – jak wynika z opinii biegłego – nie stanowi na przyszłość złych rokowań, zaś dolegliwości bólowe przez nią odczuwane są nasilone na skutek innych schorzeń kręgosłupa, nie mających związku z wypadkiem;

Wyrazem powyższego jest pkt 1 i 2 orzeczenia;

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 100 § 1 kpc , stosunkowo je rozdzielając.

/-/ SSR Agnieszka Kluczyńska